

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

Про засідання Верховної Ради Української РСР 26 грудня 1962 року

26 грудня 1962 року продовжувала свою роботу восьма сесія Верховної Ради Української РСР п'ятого скликання.

О 10 годині ранку під головуванням заступника Голови Верховної Ради Української РСР депутата Зінківської Є. Т. відкрилось чергове засідання сесії. Тривало обговорення доповідей про Державний план розвитку народного господарства Української РСР на 1963 рік і про Державний бюджет Української РСР на 1963 рік та про виконання Державного бюджету Української РСР за 1961 рік.

В дебатах виступили депутати: Васильев М. Ф. (Павлоградський виборчий округ Дніпропетровської області), Ладані Г. М. (Мукачівський виборчий округ Закарпатської області), Селіванов О. Г. (Білгород-Дністровський виборчий округ Одеської області), Мазуленко М. П. (Тростянецький виборчий округ Сумської області), Яцишич Л. П. (Гайсинський виборчий округ Вінницької області), Шурик П. Л. (Євпаторійський виборчий округ Кримської області), Шаталова Є. С. (Одесько-Іллічівський виборчий округ Одеської області), Папченко А. І. (Монастирищенський виборчий округ Черкаської області).

Верховна Рада приймає рішення про припинення дебатів в першому і другому питаннях порядку денного.

З заключним словом виступив заступник Голови Ради Міністрів УРСР, голова Держплану УРСР депутат Розенко П. Я.

Верховна Рада одногослоно приймає Закон про Державний план розвитку народного господарства Української РСР на 1963 рік.

З заключним словом виступив міністр фінансів УРСР депутат Барановський А. М.

Верховна Рада одногослоно приймає Закон про Державний бюджет Української РСР на 1963 рік і Постанову про затвердження звіту про виконання Державного бюджету Української РСР за 1961 рік.

Далі Верховна Рада переходить до розгляду третього питання порядку денного — затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР. З доповіддю виступив секретар Президії Верховної Ради Української РСР депутат Зленко А. Н.

Верховна Рада одногослоно приймає Закон про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР і внесення змін до статей 18, 45, 48 і 49 Конституції (Основного Закону) Української РСР, а також Постанови про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР про призначення голови Комітету партійно-державного контролю ЦК КП України і Ради Міністрів Української РСР тов. Грушець-

кого І. С. заступником Голови Ради Міністрів Української РСР; про увільнення тов. Вольтовського Б. І. від обов'язків заступника Голови Ради Міністрів Української РСР; про призначення міністрів УРСР та голови Державного комітету Ради Міністрів Української РСР по радіомовленню і телебаченню.

Верховна Рада приймає Закони про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР «Про безоплатне вилучення будинків, дач та інших будівель, споруджених або придбаних громадянами на нетрудові доходи»; «Про внесення змін і доповнень до кримінального та кримінально-процесуального кодексів Ук-

раїнської РСР»; «Про доповнення Указу Президії Верховної Ради Української РСР від 12 червня 1961 року «Про посилення боротьби з особами, які ухиляються від суспільно корисної праці і ведуть антигромадський паразитичний спосіб життя»; «Про затвердження Положення про адвокатуру Української РСР»; «Про внесення змін до статті 12 Указу Президії Верховної Ради Української РСР від 15 грудня 1961 року»; «Про подальше обмеження застосування штрафів, що накладаються в адміністративному порядку».

На цьому восьма сесія Верховної Ради Української РСР п'ятого скликання закінчила свою роботу.

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ОРГАН КИРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання VI
№ 155 (662)

П'ятниця, 28 грудня 1962 р.

Ціна 2 коп.

ДО НОВИХ ВЕЛИКИХ ЗВЕРШЕНЬ

КИЇВ, 26. (ПАТАУ). Сьогодні в Києві закінчила роботу восьма сесія Верховної Ради Української РСР п'ятого скликання, яка тривала два дні. Вона відбулася в знаменні дні 45-річчя проголошення Радянської влади на Україні і підготовки до 40-річчя утворення СРСР.

Тепло зустріли депутати і гості керівників Комуністичної партії і Уряду України товаришів О. І. Івашенко, І. П. Казанця, Н. Т. Кальченка, В. Г. Комяхова, Д. С. Коротченка, М. В. Підгорного, І. С. Сеніна, П. Ю. Шелеста, М. Д. Бубновського, І. С. Грушецького, А. Д. Скабу, членів Президії Верховної Ради, Міністрів Української РСР.

Сесія заслухала і всебічно обговорила доповідь заступника Голови Ради Міністрів УРСР, голови Держплану УРСР П. Я. Розенка про Державний план розвитку народного господарства УРСР на 1963 рік і доповідь міністра фінансів УРСР А. М. Барановського про Державний бюджет УРСР на 1963 рік і про виконання Державного бюджету республіки за 1961 рік.

Народні обранці — передовики промисловості, будов, транспорту, кращі люди колгоспного села, діячі науки і культури, партійні і радянські працівники — з почуттям патріотичної гордості говорили про видатні успіхи, яких досягла під керівництвом Комуністичної партії Радянська Україна — складової невід'ємна частина могутнього СРСР.

Доповідачі і промовці в дебатах відзначали, що подані на розгляд Верхов-

Сесія Верховної Ради Української РСР

ної Ради Державний план розвитку народного господарства і Державний бюджет на 1963 рік повністю відповідають завданням комуністичного будівництва, визначеним XXII з'їздом КПРС, листопадним Пленумом ЦК КПРС і грудневим Пленумом ЦК КП України, що вони спрямовані на дальший бурхливий розвиток народного господарства республіки.

На сесії підкреслювалося, що валова продукція промисловості України збільшиться в 1963 році порівняно з 1962 роком на 7,4 процента. Буде досягнуто випередження завдань семірічного плану на один рік і більше по чавуну, сталі, прокату, переробці нафти, газу, по силових трансформаторах, електроапаратурі, металорізальних верстатах і ковальсько-пресових машинах, сільськогосподарських машинах, приладах і засобах автоматизації, збірному залізобетону, металу, взуттю, телевізорах та інших виробках.

На 15 процентів намічається збільшити в республіці обсяг виробництва хімічної продукції. Великі завдання стоять перед гірничорудною і металургійною промисловістю. Для дальшого розширення сировинної бази в чорній металургії план передбачає збільшення видобутку залізної руди до 69,8 мільйона тонн або на 5,5 процента більше, ніж у 1962 році. Значно збільшується виплав-

ка чавуну, сталі, виробництво прокату. Видобуток вугілля в 1963 році має збільшитися на 2,4 мільйона тонн, а коксівного вугілля — на 3,6 мільйона тонн. В експлуатацію намічено ввести 6 вугільних шахт і другі черги на двох шахтах. Буде продовжено будівництво 13 шахт і розрізів і почато будівництво 4 шахт і розрізів, а також будуть продовжені роботи по реконструкції 31 шахти в Донбасі.

Виробництво електроенергії збільшиться на 10,6 процента і становитиме 76,3 мільярда кіловат-годин. Обсяг продукції машинобудування і металообробки зросте за планом на 13,7 процента.

У 1963 році, відзначалося на сесії, передбачається дальше збільшення виробництва товарів народного споживання. Випуск тканин на підприємствах легкої промисловості зросте на 19,5 мільйона метрів, шкіряного взуття — на 1.640 тисяч пар, трикотажних виробів — на 5.160 тисяч штук. У харчовій промисловості збільшиться виробництво м'яса, масла тваринного, вилов риби.

Великі відповідальні завдання стоять перед працівниками сільського господарства. 1963 рік буде роком дальшого розвитку рільництва і тваринництва. У Записці в Президію ЦК КПРС і в доповіді на листопадному Пленумі ЦК КПРС товариш М. С. Хрущов ставить перед працівниками села як головне завдання дальше значне збільшення виробництва і заготівель зерна. Виходячи з цього, в наступному році Україна повинна продати державі 700—800 мільйонів пудів хліба. Щоб виконати свій обов'язок перед країною, засіпати насіння, виділити хліб на трудодні колгоспникам, створити фуражні фонди для тваринництва, треба довести валовий збір зерна в республіці не менш як до 2,5 мільярда пудів, тобто одержати зерна, приблизно, на 500 мільйонів пудів більше, ніж у цьому році.

Поряд із збільшенням валового збору зерна перед сільським господарством республіки поставлено великі завдання по значному збільшенню виробництва технічних культур, картоплі, овочів, фруктів, по дальшому піднесенню громадського тваринництва. Виходячи з цього в народногосподарському плані визначено вищі порівняно з 1962 роком завдання по закупках на наступний рік.

Підвищується технічна оснащеність сільського господарства України. В наступному році намічається поставити колгоспам і радгоспам 35,4 тисячі тракторів, або на 18 процентів більше, ніж у цьому році, 7 тисяч зернових комбайнів, або на 52 проценти більше, 10.500 кукурудозобиральних комбайнів, 3.550 бурякозбиральних комбайнів, 300 картоплезбиральних комбайнів. Мінеральних добрив буде поставлено 2,6 мільйона тонн, або на 18,5 процента більше, ніж у цьому році.

На сесії Верховної Ради УРСР наводились цікаві цифри і факти, що свідчать про величезний розмах робіт по технічній реконструкції залізничного і водного транспорту, поповнення новими машинами автомобільного, автобусного

і таксомоторного парків, про дальший розвиток зв'язку.

Народногосподарський план передбачає велику програму капітального будівництва, яке забезпечить приріст виробничих потужностей. Заплановано підвищення продуктивності праці, скорочення матеріальних затрат на одиницю продукції, ліквідацію втрат від браку, зниження собівартості продукції.

Політика Комуністичної партії, вся її діяльність проїняті піклуванням про благо і щастя трудящих. Національний доход республіки, три чверті якого використовується для особистого споживання трудящих, збільшується в наступному році, приблизно на 9 процентів. План передбачає збільшення чисельності робітників і службовців, а також фондів заробітної плати. Обсяг роздрібного товарообороту в державній і кооперативній торгівлі збільшиться до 15.850 мільйонів карбованців, або на 7,6 процента. В галузі житлового будівництва передбачається збудувати і ввести в експлуатацію за рахунок державного, кооперативного та індивідуального будівництва робітників і службовців житлові будинки загальною площею 14 мільйонів квадратних метрів. Буде газифіковано 222 тисячі квартир, а всього в республіці на кінець року буде близько 1,4 мільйона газифікованих квартир.

Планом намічені заходи по дальшому розвитку народної освіти, охороні здоров'я, соціального забезпечення.

Одногослоно схвалення депутатів зустріли проект Державного бюджету Української РСР на 1963 рік. Промовці відзначали, що він забезпечує фінансовими ресурсами виконання народногосподарського плану. Промовці в дебатах підкреслювали видатне значення в житті партії і народу листопадового Пленуму ЦК КПРС, який підсумував хід виконання семірічного плану і прийняв важливі рішення в корінних питаннях комуністичного будівництва. Перетворення в життя рішень Пленуму, підкреслювали депутати, забезпечує рішуче викорінення залишків бюрократичних викривлень в керівництві в період культу особи Сталіна, відкриває простір для ширшої участі трудящих в управлінні господарством.

Перебудова партійного керівництва з низу до верху за виробничим принципом, дальше удосконалення управління промисловістю і будівництвом, централізація керівництва технічною політикою, підвищення рівня наукового планування народного господарства, організація єдиного партійного і державного контролю — всі ці сміливі і рішучі заходи партії ще більше прискорять темпи створення матеріально-технічної бази комунізму, наблизять завершення семірічного плану.

Пропонуючи затвердити внесені на обговорення сесії Державний план розвитку народного господарства і Державний бюджет УРСР на 1963 рік, депутат Г. І. Ващенко докладно розповів про розвиток промисловості Харківської

(Закінчення на 2-й стор.).

ЯКІ ТІЛЬКИ роботи не доводилося виконувати трактористові колгоспу «Родина» Мало-вісківського району комсомольцеві Миколі Кудрі. За ці чотири роки він подружився з сільськогосподарською технікою. І сіяв, і орав, піднімав зяб, і доглядав посіви, доставляв в колгоспні засіки дорідний урожай. А от степових кораблів не водив. А коли недавно в колгоспі відкрилися курси комбайнерів, Микола першим виявив бажання відвідувати їх.

Зараз він разом з іншими колгоспниками артілі вивчає збиральні агрегати, оволодіває ще однією спеціальністю. Це, вважає Микола, для нього конче потрібно. Адже він очолює комсомольсько-моледіжну ланку по вирощенню кукурудзи.

На знімку: Микола Кудра.
Фото В. КОВПАКА.

ЗАГІН ЕНТУЗІАСТІВ

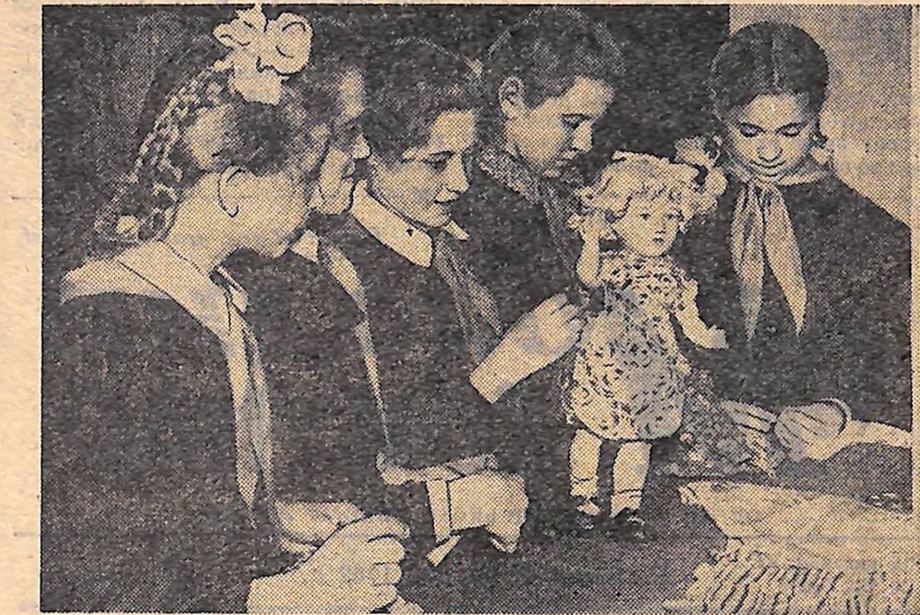
Юрія Гагаріна поселились «двійки». Це прозвучало, як тривога. Зібрались гагарінці на раду: як бути? Ім'я високе носить загін, он лише кілька днів тому закінчили оформлювати кучок космонавтики, а успішність — не зразкова.

«Ні, далі так не можна. Кому важко — допоможемо, хто лінився — примусимо вчитись як слід», — вирішили гагарінці. Оголошили змагання ланок за пе-

ПІОНЕРИ 4 «а» класу, мабуть, найбільш зайняті люди в 27-й школі. Як тільки задзвонять на перерву, Надя Волинська поспішає в перший клас до своїх жовтенят, Наташу Бокочу обступають танцюристи — вона в хореографічному гуртку найкраще танцює, ще й інших навчає, а Саша Кирпичникова з шаховою дошкою під пахвою направляє в другий

клас. Таню Бобильову завжди побачиш в оточенні подруг. Мова, як правило, заводять про ляльковий театр.

Все нові й нові цікаві справи вишукує загін четвертокласників, з запалом береться за кожну з них, швидко відгукується на позивні розвідників.

«Потрібна допомога Будинкова грудної дитини», доповіла розвідка. Наступного дня піонери вже були там. Як раділи малюки принесенім іграшкам! Почалося знайомство. Таня Динул підхопила на руки Оленку, а за хвилину дитячі ручеч-

ки смішка, простягнуті до червоного галстука пухкі ручечки.

Піонери-розвідники якось виявили «поклади» металевого брухту. В той же день закипіла робота. В хід пішли не тільки домашні візки, а й велосипеди. Проїшло небагато часу, і весь брухт перекочував на подвір'я школи. Після того четвертокласники вирішили зібрати металом на території заводу «Червона зірка». Зібраний метал передали ливарникам для виготовлення піонерських сівалок.

Аж ось пролунали нові позивні: «В загоні імені

рехідний вимпел. Доводилось працювати й після уроків, бувати в товаришів дома, допомагати, а іноді й викликати на засідання ради загону. І наслідки є. В кінці першої чверті — жодної «двійки». Тоді смілива думка виникла в загоні: закінчити учбовий рік без «трійок», вийти переможцем в змаганні за кращий піонерський загін. А ще хочуть в загоні створити свою пісню. Вона в них обов'язково буде!

Л. ШЕРЕМЕТЬЄВА,
старша піонервожата
Кіровоградської сесійної школи № 27.

На знімку: учениці 4 «а» класу (зліва направо) Таня Бобильова, Валя Яриш, Оля Вялик, Ніна Кирсева і Наташа Бокова готують іграшки для вихованців Будинку грудної дитини.
Фото В. Сокурєнка.

СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

(Закінчення).

області, про боротьбу трудящих за поліпшення використання наявних резервів, всемірне підвищення продуктивності праці, створення і впровадження у виробництво нової техніки.

Депутат М. М. Гурев повідомив, що трудівники Луганської області з допомогою партійних і радянських органів успішно усувають наявні хибні в сільськогосподарському і промисловому виробництві, добивається дальшого піднесення всіх галузей народного господарства.

Народного господарський план і бюджет яскраво демонструють неухильне зростання економіки України. Цю думку депутат С. П. Кобзар підтвердив переконливими прикладами з життя трудящих Волинської області.

Про перший досвід роботи Мар'їнського колгоспно-радгоспного управління розповів депутат З. М. Глухов. У наступному році колгоспи управління, підкреслив він, вирішили продати державі понад 4,8 мільйона пудів зерна — на 1 мільйон більше, ніж у цьому році. За виконання цього зобов'язання вже розгорнулася наполеглива боротьба.

Про необхідність дальшого розвитку і прискорення темпів будівництва дитячих дошкільних закладів, шкіл і медичних закладів у столиці України говорив депутат П. П. Дончук. За доцільність розвитку в Чернівецькій області текстильно-трикотажної, мебльової, електротехнічної, машинобудівної, приладобудівної і харчової галузей промисло-

вості висловився депутат О. С. Григоренко.

Депутати М. С. Слободянюк, П. П. Феушук, М. І. Скворок, Ф. Т. Коваль та інші відзначили у своїх виступах, що народногосподарський план і бюджет республіки на 1963 рік відображає повсякденне піклування Комуністичної партії і Радянського уряду про людей праці, про їх зростаючі культурно-побутові запити.

З великою одностайністю Верховна Рада прийняла Закон про Державний план розвитку народного господарства Української РСР на 1963 рік.

Потім Верховна Рада одностайно прийняла Закон про Державний бюджет Української Радянської Соціалістичної Республіки на 1963 рік і Постанову про затвердження звіту про виконання Державного бюджету Української РСР за 1961 рік.

Сесія затвердила бюджет на 1963 рік по доходах в сумі 7.958.711,5 тисячі карбованців, по видатках в сумі 7.958.711,5 тисячі карбованців і, крім того, оборотну касову готівку в сумі 154.950,0 тисячі карбованців.

З доповіддю в третьому питанні порядку денного сесії — про затвердження Указів Президії Верховної Ради Української РСР виступив секретар Президії Верховної Ради Української РСР депутат А. Н. Зленко.

Після прийняття Законів і Постанов, що затверджують Укази Президії Верховної Ради Української РСР, сесія закінчує свою роботу.

Утворення економічних районів України

Президія Верховної Ради Української РСР Указом від 26 грудня 1962 року утворила сім економічних районів Української РСР

(замість 14 нині існуючих).

1. Донецький (з центром в м. Донецьку) — Донецька і Луганська області;

2. Київський (з центром в м. Києві) — Київська, Житомирська, Черкаська і Чернівецька області;

3. Львівський (з центром в м. Львові) — Львівська, Волинська, Закарпатська, Івано-Франківська і Ровенська області;

4. Подільський (з центром в м. Вінниці) — Вінницька, Хмельницька, Тернопільська і Чернівецька області;

5. Придніпровський (з центром в м. Дніпропетровську) — Дніпропетровська, Запорізька і Кіровоградська області;

6. Харківський (з центром в м. Харкові) — Хар-

ківська, Полтавська і Сумська області;

7. Чорноморський (з центром в м. Одесі) — Одеська, Кримська, Миколаївська і Херсонська області.

ТЕПЛОВози НА НОВИХ ДІЛЬНИЦЯХ

Потужні вітчизняні локомотиви прикляд на Знам'янське відділення дороги. Діама потужні тепловози витіснили паровози на нових дільницях — Знам'янка — Дотиська і Знам'янка — Кременчук. Тепловози беруть у півтора рази важчі состави, з введенням їх прискорився рух на цих дільницях з важким профілем колії.

В. ПРАВЕЦЬКИЙ.

СПРАВИ КОРИСНІ, ПІОНЕРСЬКІ

ПІСЛЯ уроків зайшла до піонерів загону імені Улі Грошової старша піонервожата. — Є пропозиція провести збір загону на хуторі Могили Куринь. Як, згода?

Готувались довго. Тема ж яка! Про кращих людей республіки. І ось настав день збору. Загін вишукувався на току п'ятої бригади колгоспу імені Горького. Тут зібрались літні колгоспники, що очищали кукурудзу, прийшли працівники ферм, ланкові. Піонери розповіли їм про успіхи наших земляків К. І. Смалюса, Ф. Я. Косячука, О. В. Гіталова, порівняли їх здобутки з показниками окремих бригад і ланок нашої артлі.

Почався концерт. Декламування сатиричних віршів, пісні і танці — все було в програмі. Глядачі залишились задоволені виступами семикласників.

На тваринницьких фермах четвертої комплексної бригади провели свої збори піонерські загони імені Юрія Гагаріна та імені Павла Поповича. Особливо цікавим був збір четвертого класу. Піонери розповіли тваринникам про досягнення радянської науки і техніки в освоєнні космосу, про безприкладний героїзм космонавтів-комуністів, які стали піонерами космічних подорожей. Закінчуючи збір, голова ради загону, відмінник навчання Віталій Скляниченко заявив:

— Ми будемо такими ж наполегливими в навчанні і роботі, як наші космонавти.

Шестикласники провели збір загону на свинофермі. Вони розповіли про досягнення хліборобів Кіровоградщини у цьому році. Скрізь, де піонери проводили збори загонів, колгоспники щиро дякували за концерти, запрошували частіше приходити в гості.

Після Всесоюзного старту загонів піонери вже зробили чимало корисних справ. Лише в четвертій і п'ятій комплексних бригадах артлі вони перечистили тисячу центнерів качанів кукурудзи. Цікавим був одноденний похід до с. Розумівки в усипальню М. М. Раєвського.

Піонери здали три тони металевого лому і понад 500 кілограмів макулатури. Охоче взялися учні «ремонтувати» книги в сільській бібліотеці. Юні лециші проводять захоплюючу роботу з жовтенятами.

В день 44-х роковин ВЛКСМ рада піонерської дружини майже всіх піонерів 8 класу рекомендувала для вступу в комсомол. Тепер у нашій школі створена комсомольська організація.

П. БУГАЙ,

директор Ясинуватської восьмирічної школи.

Олександрівський район.

ЗВЕРНЕННЯ

учасників V зльоту активу учнівських виробничих бригад Кіровоградщини до всіх учнів — членів шкільних навчально-виробничих бригад

Дорогі юні друзі!

НАШ зліт активу учнівських виробничих бригад зібрався у знаменний час. Весь радянський народ, світова громадськість гаряче обговорюють і схвалюють рішення листопадового Пленуму ЦК КПРС.

Успішно закінчується четвертий рік семирічки, який ознаменувався героїчною працею, славними звершеннями радянського народу. Скоро новий, 1963 рік, прийме трудову естафету. На цьому зльоті ми, як і весь радянський народ, підвимо підсумки досягнень у навчанні, вихованні і праці, зважимо, наскільки успішно ми діємо, щоб зростати гідною зміною великого часу.

Всіх нас схвилював лист М. С. Хрущова учням Верської школи-інтернату на Ровенщині. Слова Микити Сергійовича окрилюють, кличуть до нових успіхів в навчанні і праці.

У відповідь на повсякденну увагу і постійну турботу партії ми, члени учнівських виробничих бригад, намагаємось краще вчитись, пізнавати в школі закони науки і техніки, досконало оволодівати сільськогосподарськими знаннями.

230 виробничих класів механізаторів сільського господарства широкого профілю, школи юних гіталовців, дитячі технічні клуби, допомагають нам вчитись водити трактори, автомашини, обслуговувати агрегати. З кожним роком зростає шкільний машинно-тракторний парк. Якщо два роки тому налічувалось всього 16 тракторів, то зараз їх є 60, автомашин — близько 300, в ряді шкіл є також комбайни, сівалки та інші сільськогосподарські знаряддя. На площі понад вісім тисяч гектарів розкинулись шкільні навчально-дослідні господарства. Повновладним господарем на них стає техніка.

Навчаючись працювати по-гіталовському, учнівські бригади Кіровоградщини виростили на площі близько 3-х тисяч гектарів небувалий врожай кукурудзи — в середньому по 64,2 центнера з кожного гектара. На полях учнівських виробничих бригад одержано по 350 — 400 центнерів цукрових буряків, 27—30 центнерів соняшника, 30—32 центнера гороху з кожного гектара.

Певних успіхів домоглися і юні тваринники. Вони виростили і передали колгоспам 24 тисячі голів птиці, 340 свиней, 655 телят.

Особливо відзначились бригади середніх шкіл Глин-

ської Новогеоргіївського району, Підиссоцької Новоархангельського району, Вільшанської Вільшанського району, Кам'яно-Кришчанської Ульяновського району, Долинської, Тишківської № 1 Добровеличківського району, Глодоської Хмельського району, Новоградської, Богданівської Знам'янського району. Більшість учнів цих шкіл, членів виробничих бригад навчаються на «4» і «5», успішно працюють на дослідних полях.

Ми сповнені бажанням краще вчитись, більше і сумлінніше працювати, тісно пов'язувати наше навчання з життям, з практикою колгоспного виробництва. Зобов'язуємось в наступному році домогтися повної успішності всіх членів учнівських бригад, досконало оволодіти спеціальністю механізатора широкого профілю, навчитись виробляти сільськогосподарську продукцію по-гіталовському, без затрат ручної праці. На основі здобутих знань виростимо на своїх полях у 1963 році високі врожаї провідних культур: кукурудзи — по 60—70 центнерів з гектара, цукрових буряків — 350 центнерів, гороху — по 25 центнерів. Відгодуємо 50 тисяч голів птиці, 15 тисяч кролів, 500 телят.

Ми вважаємо своїм обов'язком організувати широку товариську допомогу тим учнівським бригадам, які ще відстають. Візьмемо шефство над ними, щиро поділимось набутим досвідом дослідницької, виховної та культурно-масової роботи, щоб в недалекому майбутньому всі бригади стали справжніми школами комуністичного виховання молоді.

Закликаємо всіх старшокласників області ширше розгорнути змагання між шкільними бригадами й ланками. Звертаємось із закликом до всіх учнів сільських шкіл області вивчити трактор, автомобіль, щоб мати змогу високопродуктивно працювати в майбутньому, збагачувати рідну Батьківщину.

Внесемо і свій трудовий вклад у здійснення рішень листопадового Пленуму ЦК КПРС та грудневого Пленуму ЦК КП України, допоможемо працівникам сільського господарства у виконанні завдань п'ятого року семирічки!

Обговорено й прийнято на V зльоті активу учнівських виробничих бригад Кіровоградщини.

ЛУНКО перекликаються локомотивні гудки. На Шевченково і Нолосовку, Знамянку і Хотовськ без упину мчать довжелезні состави з народногосподарськими вантажами. Їх беззатримний пропуск через станцію Помічну здійснюють тепловозники і руховики, колійники і зв'язівці — невтомні вартові сталевих магистралей.

В опублікованих нижче матеріалах ми сьогодні й розповідаємо про трудові будні молодих помічанських залізничників.

ПІД СВІТЛО „ПРОЖЕКТОРА“

ЛОКОМОТИВНЕ депо — одне з найбільших залізничних підприємств на Помічанському вузлі. Тут, крім експлуатаційного, є ряд ремонтних цехів, де потужні тепловози проходять, так би мовити, «лікування». Від того, наскільки чітко буде поставлено цей процес, у великій мірі залежить чіткість поїздної роботи, ритм перевозок народногосподарських вантажів.

Як і на кожному підприємстві, тут є немало внутрішніх резервів виробництва. За їх вишукування комсомольці депо особливо енергійно взялися після Всесоюзної наради заліз-

ничників, на якій М. С. Хрущов звернувся з закликом «постійно освітлювати прожектором комуністичного контролю всі ділянки виробництва».

З чого ж почав свою роботу депо вський «КП»? Щоб уникнути розпорошеності сил, ми, перш за все, в загоні «КП» об'єднали комсомольців, що входили до складу контрольних постів, рейдових бригад і т. д. Очолив «КП» Петро Баран — член комсомольського комітету депо. Такий вибір — не випадковий. Петро працює слюсарем-дизелістом, добре знає умови виробництва, а це — одна

з передумов плідної роботи всього загону.

Багато корисних справ вже занесли на свій рахунок депо вський «прожектористи». Позвільне око членів загону не проходить найменша безгосподарність, жодне порушення ремонтної технології. Пригадується такий випадок. Як відомо, для ремонтних операцій, особливо на підйомному і періодичному ремонті потрібний обтворюючий матеріал. Але кладовщик Я. О. Дзюба видавав ремонтникам неясні ключі. Немає, мовляв, кращого. Члени «КП» вирішили самі перевіритися: чи насправді це так, чи, може, кладовщик

«прибіднюється». Перевірили кладову і виявилось, що обтворюючого матеріалу, який так потрібний у цехах, тут є вдоволь. Після дошкульної критики довелося Я. О. Дзюбі, як кажуть, розкошляватися...

Інший приклад. До недавнього часу з токарем-комсомольцем Іваном Магденком творилося щось неладне. Закінчиться зміна, а він і гадки не має, щоб привести в порядок своє робоче місце, доглянути за верстатом. Довелося хлопця «проперчити» в сигнально-білетній «КП». Після цього верстатник зрозумів, що з комсомольцями загону хоч-не-хоч, а рахуватися треба.

Досвід депо вського «КП» показує, що загін найбільш плідно працює тоді, коли він не тільки сигналізує, а й практично, тут же на місці наводить порядок. Виявлена прогалина відразу дістає своє відображення у «блискавці», випуском якої займається працівниця депо вської лабораторії Неля Змеєва.

Діяльність членів загону перебуває під постійним контролем комітету комсомолу підприємства, який допомагає «КП» знаходити «вузькі місця» виробництва.

Після другого пленуму ЦК ВЛКСМ ми ще ясніше зрозуміли значимість роботи загонів «КП». Тепер вузловий комітет комсомолу

націлює увагу «прожектористів» на глибоке проникнення в справи виробництва. Ось хоч би на станції Помічній. Її колектив норму місцевого простого вагонів виконує, а от взяті підвищені зобов'язання в цій галузі — ні. В чому справа? Члени загону «КП», який очолює старший стрілочник Василь Вечорковський стали предметніше вникати в причини невиконання зобов'язань, досконало з'ясували їх і прийшли до певного висновку. Тепер «КП» станції націлює руховиків на прискорення обробки вантажів, що надходять, а також на збільшення числа сформованих великогазових поїздів, які слідують в бік Хотовська. Вирішено по можливості поповнювати вагонами транзитні поїзди, що йдуть на Знамянку.

Тепер вузловий комітет комсомолу ставить собі за мету далі розвинути діяльність загонів «КП», добитися масовості в цьому поході за резерви. Адже не секрет, що в комсомольських організаціях дистанції колії (секретар В. Осинников), підвідділі робітничого постачання (секретар М. Ларченко) та в ряді інших служб загони існують поки що формально. Тимчасом у них непоганий край роботи.

М. НАЗАРЕНКО,
секретар Помічанського вузлового комітету комсомолу.

ДИРИГЕНТ

ЯК І НА КОЖНОМУ великому залізничному вузлі, станції колії Помічної перебігає довгий перехідний міст. Звідси, немов на долоні, видно стрімкий, безупинний рух вельетеського транспортно-конвейєра. Під тягарем довжелезних составів напружено гудуть рейки. Ідуть порожняки вбік Знамянки, стрімголов, з оглушливим гуркотом проносяться ешелони цистерн з бакінського нафтою у напрямі Хотовська, йдуть маршрути з червонозорівськими сівалками на Шевченково.

Під розмірене гупотіння потужних дизелів на першу платформу вокзалу заходить тепловоз, а за ним — низка пасажирських вагонів. З динаміків над станцією розноситься голос диктора:

— Громадяни пасажирі! Пасажирський поїзд номер 133 — Ростов—Одеса прибуває на першу колію. Громадян з квитками просимо пройти на посадку.

А на пероні вже юрляться люди. Кожен поспішає скоріше зайняти своє місце в поїзді, що слідує на Одесу. В цю мить ніхто з них і не відчуває, що про своєчасне відправлення поїзда на залізничному вузлі турбуються десятки людей. Облядачі перевіряють справність гальмових і ходових частин вагонів, стрілочники готують маршрути, а в одній з кімнат будинку, що розташований поряд з вокзалом, черговий по станції Олексій Миколайович Скрипник з нетерпінням чекає від постових стрілочників рапортів про готовність маршрутів.

Скажемо наперед, нелег-

ка служба у цього 24-річного юнака. Сьогодні, під час чергування він несе персональну відповідальність за безпеку руху поїздів на ввіреній йому ділянці. Від його уміння, кмітливості швидко і правильно розв'язувати оперативні питання тепер залежить точність графіка руху поїзда і безпека його прослідування на сусідню станцію.

На Помічанському залізничному вузлі О. Скрипник після закінчення Дніпропетровського залізничного технікуму вже працює третій рік. За цей час він досконало вивчив станцію, всі особливості маневрових операцій, прийому і відправки поїздів. Він, командир зміни, покладається на підлеглих, не повинен, не має права ніколи помилятися, бо це межує з неминучою аварією. Тому важко передати словами всю ту напруженість, з якою працює під час чергування цей завжди зосереджений командир транспорту і його підлеглих.

На стіні, біля диспетчерського телефону — великий, акуратно розлінований аркуш паперу. На ньому написано номери поїздів, час прибуття, їх стоянка і відправлення. Цей графік — закон як для чергового, так і для всього колективу станції.

Для кожного з нас хвилинка — мить. А для залізничників, особливо руховиків, — це дорогий і важкий відрізок часу. Якщо для нас здається, що нічого не трапилось, коли поїзд з відправленням затримується на якесь дві-три хвилини, то для Олексія Скрипника, оператора Ліди Туркевич, помічника чергового по

станції Юрія Запарі це — надзвичайна подія. Таке зовні незначне запізнення вони розцінюють так: на сусідній станції, скажімо, Ново-Українці состав може простояти ще дві-три хви-

РУХУ

лини, тм більше, що на однокільній ділянці це запізнення особливо відчутне. Вибився з графіка маршрут, він затримає інші, отже затор составів на

ПОЇЗДІВ

ділянці неминучий. Значить, простій паровозів, вагонів на всій ділянці. А це — небажана затримка вантажу, великі збитки для народного господарства. Ось що означають для комсомольсько-молодіжної зміни Олексія Скрипника оті малозначущі, на перший погляд, хвилини.

Люди, що виконують наказ чергового по станції, знаходяться на стрілочних постах. Олексій Миколайович на протязі зміни не бачить нікого з підлеглих.

Але між ним і старшими стрілочниками Василем Вечорковським, Петром Биком, Григорієм Денисенком і Таїсою Романовою існує незримий контакт, тісна взаємодія. Це вони з безвідмовною чіткістю доповідають черговому по станції про готовність маршрутів. З їх допомогою Олексій Скрипник завжди має чітку уяву про становище на кожній станційній колії. Це з їх рапортів, він, як диригент великого оркестру, у найкрупніші моменти погоджує, об'єднує зусилля десятків людей, розкиданих в усіх кінцях По-

мічної. По голосу черговий довідується про їх настрій, а про дії — по коротких рапортах. І вони з півслова розуміють його.

... Нічне чергування наближається до кінця. Оператор Ліда Туркевич приймала останні повідомлення про сформовані маршрути. Олексій Скрипник, давши дозвіл на відправлення в бік Кірово-Українського останнього в його зміни маршруту, полегшено зітхнув і підійшов до вікна. Над залізничним вузлом поступово тануло пасмо світла з прожекторних щогл.

Пому, командир зміни, було дуже приємно на серці, що жоден з поїздів за ніч не запізнівся — всі состави вирушили у рейс за графіком. В цю мить Олексій Миколайович подумав, яким непомітним буває інколи біг часу і як уміє цінувати ним його зміна. Нехай же ще більше прискорюється цей біг, хай повновагомішми стаять ешелони з народногосподарськими вантажами семірички!

В. СЕРГІЄВ.

ст. Помічна
Одеської залізниці.

СВЕТОФОРЫ

Почему я такой бесчувственный, словно был перед кем-то в долгу... Непрактичным друзьям я сочувствую, ну а сам полюбить не могу. Светофорами улицы светятся — краснощеким огнем на пути. Словно мне запрещают встретиться, запрещают к любви подойти. Ухожу от родной обители, о любви несказанной пою. Вы меня, светофоры, обидели, растревожили душу мою. Почему я такой бесчувственный, словно был перед кем-то в долгу... Непрактичным друзьям я сочувствую, ну а сам полюбить не могу.

Александр ЧЕРНЕЦКИЙ.

ТВІЙ ПОЧЕСНИЙ ОБОВ'ЯЗОК

ЛЮДИНА прийшла в магазин. Треба зробити все, щоб вона вибрала необхідну річ до вподоби. Якнайкраще задовольнити споживача — справа нелегка. Добитися цього — обов'язок кожного працівника прилавку.

Саме про це йшла мова на молодіжному вечорі працівників торгівлі і громадського харчування, який відбувся нещодавно в приміщенні обласної філармонії.

Вчорашні випускники Кіровоградського торговельного технікуму, школи торгово-кулі-

нарного учнівства зібралися, щоб повести велику розмову про свою професію. Тут — молоді спеціалісти, ударники і члени бригад комуністичної праці.

Залюючи відділом магазину № 112 міськхарчотргу В. Ладик розповіла, як колектив продавців добирається того, щоб покупки були завжди задоволені.

Хто не знає в нашому місті магазин «Дитячий світ». Там завжди вміло, красиво оформлені вітрини, добре продумана виладка товарів, в приміщенні чисто й затишно. Старший продавець цього магазину В. Олексієнко розповіла, як молоді довелися чимало потрудитися, щоб в цьому році перевиконати завдання по товаробігату. Адже за відмінні показники в роботі нагороджено

перехідним Червоним прапором обласному і профспілкові працівники торгівлі і споживчої кооперації.

Досвідом багаторічної роботи за прилавком поділялась М. І. Демидова — продавель гастрономічного відділу магазину № 88 м. Кіровограда. Вона сказала, що тут важливі не тільки планові показники, а й те, як поставився ти до людини, яким тоном з нею розмовляв.

Кращим комсомольцем за високі показники в роботі і культурне обслуговування було вручено почесні грамоти обкому комсомолу і обкому профспілки.

Учасники вечора прийняли звернення до всіх молодих спеціалістів підприємств торгівлі області.

ЧЕКАЄМО ВАС, ЗАОЧНИКИ

У КІРОВОГРАДІ при педагогічному інституті вже чотири місяці працює загальнонауковий факультет, який об'єднує заочників більш як 30 спеціальностей (вчителі з різних предметів, юристи, журналісти, бібліотекарі, економісти, фінансові працівники, товаровознавці). Факультет готує і майбутніх спеціалістів сільського господарства. До речі, зараз саме проводиться набір на сільськогосподарський відділ. В січні бажано скласти екзамени з мови, літератури, фізики, хімії.

Переваги навчання на нашому факультеті для кожного очевидні. Першокурсники, наприклад, один місяць на рік витрачатимуть на лабораторно-заликову сесію. Потім з'являтимуться лише на консуль-

тації та на окремі лекції. Приїхати до обласного центру набагато легше, ніж кожного разу добиратися в інші міста країни. А після трьох років навчання у нас — образу на четвертий курс обласного сільськогосподарського вузу. Без екзаменів, звичайно.

На факультет зараз надходять заяви від бажаючих стати агрономами, спеціалістами по овочах і винограду, колгоспними бухгалтерами по обліку, економістами. Що ж, ласкаво просимо, чекаємо вас.

П. КОЛЯНЕНКО,
декан загальнонаукового факультету.
м. Кіровоград.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
28 грудня 1962 р., 3 стор.

МОСКВА. Постійно розширюються міжнародні зв'язки Радянського Союзу. Це наочно видно на прикладі Міжнародного поштамта. За два роки існування в столиці спеціального Міжнародного поштамта обмін кореспонденцією з зарубіжними країнами збільшився майже вдвічі. Нещодавно розпочався пряний обмін поштою з рядом молодих незалежних держав Африки.

На знімку: Міжнародний поштамт.

Фото Е. СВЗЕРІХІНА.
Фотохроніка ТАРС.

БМЛА ЖАВЛА

МОЛОДИЙ драматург М. Барський закінчує роботу над новою комедією «Битва карт» («Хід конем»). Дія відбувається в колгоспі «Вперед». Довгий час це господарство вважалося одним з кращих в області. Але мало хто знає, що своїми «успіхами» артіль зобов'язана голові Степану Андрійовичу Стулі бухгалтеру Подувітру, які займалися приписками і окузаційними. Та ось з'явився указ про притягання окузаційовачів до кримінальної відповідальності. Стула і Подувітер злякались. Однак їм дуже не хочеться розлучитися з зльаканою славою. Вони, не покладаючи рук, шукують виходу зі скрутного становища і знаходять його у створенні... єдиного в області колгоспного симфонічного оркестру. Правда, в колективі немає жодного колгоспника, всі музиканти запрошені з міста, але кому яке діло. Голубне те, що артіль «Вперед» знову в зоні слави, вова — культурний маяк...
Нижче з деякими скороченнями друкуємо уривок з другої дії п'єси.

Лісова галявина. Кілька лавочок. Тут улюблене місце відпочинку колгоспників артілі «Вперед». На сцені — доріжки Віра, Катерина, дочка Стули Оксана і секретар комсомольської організації колгоспу Тетяна. Всі вони галасують і жестикулюють, як на футбольному матчі.

ВІРА. Набридло!
КАТЕРИНА. Скільки терпіти можна?
ТЕТЯНА. Вони всіх обдурюють.
(З'являється завідуючий клубом Василь).
ОКСАНА. Гнати дармодіїв з села!
ВАСИЛЬ. Ясно! Дві жінки — базар, четверо — ярмарок. Чого розверещались, наче вас чорти у пекло тянуть?

ВІРА. Ось, полюбуєш! (Простягає газету).
ВАСИЛЬ (читає). «Всякіля підтримки заслуговує голова артілі «Вперед» С. А. Стула, який з числа трудівників села створив єдиний в області колгоспний симфонічний оркестр...»
КАТЕРИНА. Це вони колгоспники! Тоді хто ми? Професіонали чи що?.. Як тільки подібне в газету пропустили?

ОКСАНА. Нема чого іншим докікати. Самі в усьому винні. Наче ті вівці, голови покірно схилили — везіть на ковбасню. Перекреслили всю нашу самодіяльність — лише пискнули. Викинули з центрального клубу в бригадний — день посперечались і замовкли. Навіть скаржу в район не надіслали.

ТЕТЯНА. Думаєш, в центрі нічого не знають? Дідька лисого! Була я в райвиконкомі, з'ясувала.

Всі. Ну? Чого ж не розповідаєш?
ТЕТЯНА. До заступника голови потрапила. Розповіла все, поскаржилась. На самодіяльність, кажу, у нас не звертають уваги. Всі гроші на симфоністів ідуть. А він у відповідь: «Ти, — питає, — казку про трьох мавп читала? Перша — нічого не бачила, друга — нічого не чула, а третя — нічого не знала... Зрозуміла мораль? Оркестр нам потрібен. Він всьому району обличчя створює. Оце й своїм комсомольцям передай».

ВАСИЛЬ. Бач, який зигзаг виходить. За моє жито мене й побито. Вважаю, треба негайно переходити в рішучий контраст. Розіб'ємося на дві групочки. Тетяна і Оксана, слухайте завдання: необхідно укосякати керівника оркестру Романа. Мета? Хай сам напише в газету спростування, розповість, що вони за птлиці.
(Василь, Віра і Катерина пішли).

ОКСАНА. Ти щось зрозуміла? Я, наприклад, анітелень.

ТЕТЯНА. Я — не більше. А втім, доведеться виконувати...

ОКСАНА. Хіба примусиш його написати. Зажив тут, як у бога за пазухою...

ТЕТЯНА. Завдання складне. Але щось необхідно придумати... (Розмірковує). Можливо? Ні, не годиться. Є! Є вихід! Романа треба закохати. А з закоханого можна й мотузки сукати.

ОКСАНА. Блискуче! В кого саме?

ТЕТЯНА. Звичайно, в тебе.

ОКСАНА. Чому саме в мене, а не в тебе?

ТЕТЯНА. Дурне запитання. Адже я не сьогодні-завтра вийду за Сергія.

ОКСАНА. Але мені Роман зовсім не подобається. І він до мене байдужий.

ТЕТЯНА. На здоров'ячко. Ти сама йому оспівдчися.

ОКСАНА. Як? Сама?

ТЕТЯНА. Чекай, поки признається він, немає часу. До того ж цей музикант може бути жонатий, і тоді від нього слово кохання під пресом не вичашиш.

ОКСАНА. А коли він обійматися полізе?

ТЕТЯНА. Хай обіймає. Мистецтво вимагає жертв.

ОКСАНА. Потім йому поцілуватися закортить?

ТЕТЯНА. Ну то й що? Нічого страшного. А справи на користь.

ОКСАНА. Ех, була — не була! Де наша не пропадала! Тримайся, Романчику! Тільки умова: ти також його охмурайтимеш.

ТЕТЯНА. Знову за рибу гроші! Та Сергій коли дізнається... Він же не повірить, що це хід конем.

ОКСАНА. Нічого з твоїм Сергієм не трапиться. Подумаєш — цяця яка! (Здалеку доноситься пісня). Він! Про вівка помовка, а вовк тут. Одним словом, починаю я. Сховайся за кущами.

(Входить Роман. Не помічаючи Оксани, співає).
РОМАН. Привіт!

ОКСАНА. Душевна пісня. Просто душу вивертає. Ох!..
РОМАН. Власного виробництва. Подобається?

ОКСАНА. Ох, і не питайте... Навіть в очах засвербіло. (Пауза).

ОКСАНА. Романо Григоровичу, як ви ставитесь до Тетяни?

РОМАН. До нареченої Сергія? Цілком лояльно.

ОКСАНА. Ні, до пущинської Тетяни Ларіної? Пам'ятаєш «Татьяна русская душою?»

РОМАН. А-а... Ось це дівчина! Сама Онегіну в коханні оспівдчилася. Не побоялась людських пересудів, пліток. «Я вас люблю. Чого же боє, що я могу еще сказать? Теперь, я знаю, в вашей воле меня презрением наказать». Здорово, чорт забирай! Сучасні дівчата повинні з неї приклад брати. А то чекають, поки хлопцям першим признається. Адже все так просто: підійти, припустимо, до мене і ніжним мецо-сопрано вимовити: «Романчику, я без тебе не могу жити».

ОКСАНА. Романчику, я без тебе не могу жити...
РОМАН. Ги-ги... Ха-ха-ха! Ха-ха-ха! (Перестає сміятися). Мене не купиш, сам кого хочеш куплю-продам.

ОКСАНА. Романчику, я люблю тебе. З першого дня, з

першої хвилини нашої зустрічі. Довго боролась з собою, більше не вистачає сил.

РОМАН. Кінчайте, кінчайте розігрувати. А то чоловікові все передам.

ОКСАНА (здивовано). Якому чоловікові?

РОМАН. І вона ще запитують — Степану Андрійовичу.

ОКСАНА. Не боюсь, нікого на світі не боюсь. Скажіть слово, куди завгодно за вами піду.

РОМАН. Я... я вам вдячний за довір'я... Але от так зразу дати відповідь... Не можу. Я нічого конкретно не обіцяю, але я подумаю, пораджусь з татом, мамою. Зроблю все можливе. Ви тільки собі нічого не заподійте... Благаю... А зараз вибачте, піду трохи свіжим повітрям подихаю. Озон... Лікарі вважають, він краще необхідний для розумової діяльності... (Пішов).

ОКСАНА. Готовий! На три дні бюлетень йому забезпечений. Ха-ха-ха!..

ТЕТЯНА (з'являється з-за кущів). Ха-ха-ха!.. Поздоровляю. Від душі. Ти зіграла блискуче. Якими баранячими очима він дивився на тебе!

ОКСАНА. Повертається. Я зникаю, а ти його добирай! Сміливіше! Ні пуху, ні пера!

(Оксана ховається. З'являється Роман).

РОМАН. І коли вона тільки встигла? (Дивиться в люстерко). Припустимо, я хлопець показний. Навіть кривий. В моєму погляді є щось демонічне. Але ж у неї чоловік? Звичайно, підстаркуватий...

ТЕТЯНА. Добрий вечір, Романо Григоровичу. Прогулюєтесь?

РОМАН. Здійсною моціон. Він обов'язковий елемент мого раціону.

ТЕТЯНА (категорично). Романо Григоровичу, як ви ставитесь до Тетяни?

РОМАН (підозріло). І... і вас це питання цікавить? На мій погляд, Ларіна — страшенний пережиток минулого, ганебне явище капіталізму. Я її ненавиджу з принципових міркувань. Ні, радянські дівчата подібне собі ніколи не дозволять. Хіба що знайдеться виключна ідіотка. Уявіть собі картину: підходить до малознайомого хлопця, пардон, дебела молодичка і могутнім контрольно оголошує: «Я тебе кохаю»...

(Непомічений з'являється наречений Тетяни — Сергій).

ТЕТЯНА (категорично). Я тебе кохаю...

РОМАН (про себе). Ще одна. От вскочив!

ТЕТЯНА (про себе). Мовчить, немов сорока в гостях.

РОМАН (про себе). Треба тікати.

ТЕТЯНА (про себе). Крутитися, як муха в сметані.

РОМАН (до Тетяни). Скільки зірок на небі!.. Смішно... Правда?

ТЕТЯНА (уперто). Плювати на астрономію! Коли ми поїдемо в ЗАГС?

РОМАН. Куди?

ТЕТЯНА. Оглух? В з-а-г-с.

ОКСАНА (з-за кущів). Переграє Танька.

РОМАН. Ні в якому разі! Що я вам зробив поганого? (Збирається тікати).

ТЕТЯНА (рішуче). Стій! (З надриком співає):

Не уходи, тебе я умоляю,
Слова любові сто раз я повторюю.
Пусть осень у дверей, я это твердо знаю,
Но все ж не уходи, тебе я говорю.

СЕРГІЙ (з-за кущів). Негідниця! Зрадниця!

РОМАН (про себе). Все! Загнув Роман Тронько.

Співчуття приймаються в письмовій і усній формі. Винос труни відбувається незабаром.

ТЕТЯНА. Все зрозумів?

РОМАН (приречено). Так, але... мене більше цікавить інша...

ТЕТЯНА. Будь ласка. Я не ревнива.

СЕРГІЙ (з-за кущів). От безсовісна! І вродиться ж така!

ТЕТЯНА. Отже, відносини між нами з'ясовані. Ти любиш її, я — тебе. Тому йди і готуйся до шлюбу зі мною! Запитань немає? (Ніжно). До зустрічі, коханий!

(Похитуючись, немов п'яний, Роман пішов. З іншого боку швидко виходить Сергій).

СЕРГІЙ. Що це означає?

ТЕТЯНА. Нічого. А що?..

СЕРГІЙ. Я все чув.

ТЕТЯНА. Підслухувати некрасиво.

СЕРГІЙ. І у неї ще вистачає нахабства соромити мене! Сама ж кидалась на шию отому йолопові...

ТЕТЯНА. Підбирай вислови. «Кинулась»... Фі-і! Не кинулась, а оспівдувалася. Що, я вже й закохатися не маю права?

СЕРГІЙ (задихаючись від гніву). Закохатися? А як же ми... я?..

ТЕТЯНА (здивовано). Ти? А при чому тут ти? (Співає). «Мы с тобой случайно в жизни встретились, оттого так скоро разошлись».

СЕРГІЙ. Я його уб'ю!

ТЕТЯНА (спокійно). Раджу спочатку добре вивчити карний кодекс.

СЕРГІЙ. Повішусь!

ТЕТЯНА (засмучено). Не модно. Можливо, краще з кручі у вир стрибнути? Га? Чи за прикладом Анни Кареніної лягти на рейки? Як гадаєш?

СЕРГІЙ. Я тебе... я тебе ненавижу! (Побіг).

ТЕТЯНА (плаче). Що я наробила, що я наробила?.. (З'являється Оксана). Сергій збирається повіситися... Ти його ще не знаєш. Він, коли по-бі-цяв, то обов'язково вико-п-а-а-а... (Плаче). Ду-ур-на, ду-ур-на!

ОКСАНА! Чекай!.. Такий сам кому хочеш командировку на той світ випише! І годі розводити сирість.

ТЕТЯНА (захлинається слізьми). Він сказав, що ненавидить мене...

ОКСАНА. Перестань ревати! Дивитись бридко! Щоб я з-за хлопця плакала, та не діждеться він. (Сама починає плакати). А раптом Сергій справді в'є Ро-ом-ана... Все ти, ти закрутила... «Давай закохаємо його в себе...» Заксхали на свою голову.

(Входить Одарка Никодимівна).

ОДАРКА НИКОДИМІВНА. Господи, твоя воля! Що скоїлося, діти?
ОКСАНА. Матінко...

бійтеся. Через півгодина він жалкуватиме, що народився. Це я обіцяю.

ОКСАНА (крізь сльози). Сергій пішов вбивати Романа...

ТЕТЯНА. А сам повіситися.

ОДАРКА НИКОДИМІВНА. Нічого не розумію. Ви по-людськи пояснити вмієте?

ОКСАНА. Вб'є... (Плаче).

ТЕТЯНА. І повіситися... Через ревності. (Плаче).

ОДАРКА НИКОДИМІВНА. Сидять, ревають... Тьху на вас! Ану, пішли за мною. Дух випусти! Не могли в місті повбиватися, сюди принесло! Нічого, я з них дурощі виб'ю! Запам'ятають Одарку Ступику.

(Одарка Никодимівна пішла, за нею Оксана і Тетяна. Деякий час нікого нема. Потім заходить Степан Андрійович і Подувітер).

СТЕПАН АНДРІЙОВИЧ.
Відпочинемо трохи. Люблю тут посидіти. Повітря, як на курорті: дихаєш і ще хочеться. От я інколи думаю: чи багато людині потрібно? Споруди їй будиночок в такому райському куточку, дай пенсію карбованців двісті і не вимагай виконання різних планів.

ПОДУВІТЕР. І щоб ніяких тобі ревізорів, контролерів, перевіряючих. Нехай їх тільки в кіно показують. Ех, марево мріється, непаچه справді діється. Серце підкасує, Андрійовичу, наплачемся ми ще з цими симфонічними хлопцями.

СТЕПАН АНДРІЙОВИЧ. А районне начальство навіщо? Падатимемо — руку підставлять. Оркестр не лише нам, він і їм потрібний. Хто на Україні може похвалитися таким колективом? Ніхто. Який колгосп в Союзі має симфонічний оркестр? Єдиний. Наш! То ж кому дозволять це діло полатати? Адже ми — маяк.

(Заходить Мотря).

МОТРЯ. Ледве знайшла. Сурйозну розмову до тебе, Андрійовичу, маю.

СТЕПАН АНДРІЙОВИЧ. Приїдеш в правління.

МОТРЯ. Ти це облиш! Піймала, значить, повинні вислухати. Набрідло мені Хлимпотючкою-самогонщицею називатися. Давай постійну роботу.

ПОДУВІТЕР. У лісі щось здохло. Ти ж роботу любиш, як кріт сонце.

МОТРЯ (вбік). Щоб тобі язик кілком став. (До Подувітра). Вірно, було. Зараз передумала. Чула я оце по радіо, що дармодіїв у комунізм не візьмуть. А що мені за інтерес у соціалізмі залишатися. Адже в комунізмі все видаватимуть по потребах, а тепер, скільки заробила, стільки й твого.

СТЕПАН АНДРІЙОВИЧ. Передаси Дмитру Васильовичу, хай направить тебе в ланку. Подивлюсь.

МОТРЯ. В ланку?.. Та хай вона тобі полум'ям займеться. Хочу в оркестр.

ПОДУВІТЕР. Куди, куди?

МОТРЯ. Позакладаю. В музиканти.

СТЕПАН АНДРІЙОВИЧ. Сказилася баба! То ти ж в потах кумекаєш, як баран в зорях.

МОТРЯ. А скільки твої музиканти петрають у господарстві? Бічка від телічки не відрізнять.

(Вбігає Одарка Никодимівна).

ОДАРКА НИКОДИМІВНА. Не проносили?

ПОДУВІТЕР. Кого?

ОДАРКА НИКОДИМІВНА. Кого, кого... Мертвих. Жених Тетяни вбив головного музиканта, а сам на гачок почепився.

МОТРЯ. Ой, лишенько! Ой, нещастя... Такі ж молоді, красні...

СТЕПАН АНДРІЙОВИЧ. Тільки цього не вистачало.

ОДАРКА НИКОДИМІВНА. Розсієся, немов квочка на яйцях. Кожна мить дорога. Подзвонімо в міліцію. Нехай собаку пришлють. Без неї тіла не відшукаємо.

МОТРЯ. Побіжу Степаніди перекажу. (Побігла).

(Входить Сергій. Він тягне за собою Романа).

СЕРГІЙ. Давай, давай, не упирайся.

РОМАН (до Сергія). Точнісінько, як в детективному фільмі. Прийшов. Побачив. Виврач. Немов знаменитого винахідника. Але я ж не винахідник персона. Навіщо було аж сюди вестись?

СЕРГІЙ. В хаті не можна. Сусіди почують твій галас.

РОМАН. Збираєшся бити?

СЕРГІЙ. Обов'язково.

РОМАН. Не варто. Тілесні пошкодження не прикрашають моєї фізіономії. І, взагалі, мордобій — варварська звичка. Не люблю.

СЕРГІЙ. А дівчат відбивати любиш? А руйнувати сімейне життя не варварство? Та за це голову набік звернути мало...

РОМАН. Пардон, навіщо гарячкувати. Вислухай моє албі. Кожний підсудний має право на останнє слово.

СЕРГІЙ. Навіщо вона тобі? Погратися й кинути? А для мене ця дівчина — все. Дихаю нею, живу нею...

РОМАН. Пробач, про кого ти? Про Тетяну чи Оксану?

СЕРГІЙ. Прикидаєшся? Дурника корчмиш? Тетяна...

РОМАН (кидається йому на шию, цілує). Друже! Рятівник мій дорогий! Бери. Дарую безкоштовно! Дихай нею, живи! Фу-у, гора з плеч. Хоч від однієї визволишся. Кому ще одну підсудити?

(Вбігають Одарка Никодимівна, Степан Андрійович, Оксана, Тетяна і Подувітер).

ОКСАНА (кидається до Романа). Живий!

ТЕТЯНА (кидається до Сергія). Живий! (Раптом згадала про сварку, повисла на руці Романа). Романчику, любий!

РОМАН (приречено). Знову двоє!..

Завіса.

Г. в. о. редактора В. КРАМАРЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМУ, г. Кировоград.

Кировоградская областная типография им. Г. М. Димитрова.